

Sygn. akt VIII U 1023/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Trybulec-Czernek

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Urmańska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2013 r. w Gdańsku

sprawy **S. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 13 maja 2013 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje ubezpieczonemu S. K. prawo do emerytury pomostowej od dnia 4 kwietnia 2013 roku.

/na oryginale właściwy podpis/

Sygnatura akt: VIII U 1023/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13.05.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił S. K. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ w jego ocenie ubezpieczony nie udokumentował 15 lat okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

ZUS zakwestionował okres zatrudnienia od **02.12.1987 r. do 28.09.1988 r. oraz od 06.09.1989 r. do 15.02.1990 r.** za pośrednictwem (...) Agencji (...), gdyż zakład pracy nie powołał się na ustawę z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. Brak jest możliwości zaliczenia okresów pracy w szczególnych warunkach uprawniających do emerytury pomostowej, przypadających przed 01.01.2009r. okresów pracy polskiego marynarza u armatora zagranicznego, do której został skierowany przez firmę (...) Sp. z o.o., nie będącą jego pracodawcą. Jeśli marynarz nie był związany stosunkiem pracy z firmą kierującą go do pracy za granicą, firmy tej nie można uznać zarówno za płatnika składek, o których mowa w art. 2 pkt. 2 ustawy o emeryturach pomostowych, jak i za podmiot uprawniony do wystawiania zaświadczeń na podstawie art. 51 tej ustawy. Skoro brak jest podstaw do zaliczenia w/ w okresów pracy marynarza do 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wymaganego do przyznania emerytury pomostowej, nie podlega on przepisom ustawy z dnia 19.12.2008r.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że ZUS nie uznał jemu zatrudnienia w (...) w latach 1987-1990 (ponad 1 rok) wskazując jako przyczynę to, że MAG nie jest pracodawcą w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych, a jedynie jednostką pośredniczącą w zawieraniu kontraktów z armatorami zagranicznymi i według opinii ZUS nie jest podmiotem uprawnionym do wystawiania zaświadczeń o pracy w szczególnych warunkach. Podniósł, że powyższe nie ma związku z oceną tego, czy wykonywana praca była pracą w szczególnych warunkach. Zgodnie z obowiązującymi przepisami praca na statkach jest pracą w szczególnych warunkach. Bezsportnym jest fakt, że taką pracę wykonywał. Posiada stosowne dokumenty, świadczące o opłaceniu składek na ubezpieczenie społeczne, więc wszystkie warunki zostały spełnione.

Dodał, że w tamtych latach takie były realia pracy, że na statek zagraniczny kierowała marynarzy agencja pośrednicząca, z której usług można było korzystać podczas urlopu bezpłatnego z macierzystego zakładu pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu wydanej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. K. urodził się dnia (...), w dniu 03.04.2013 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniosek o emeryturę pomostową.

Ubezpieczony ukończył 60 lat, a nadto udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 35 lat, 8 miesięcy i 11 dni oraz udokumentował rozwiązanie stosunku pracy i nie jest członkiem OFE. Ubezpieczony w postępowaniu przed organem rentowym wykazał okres pracy w warunkach szczególnych w wymiarze 14 lat i 2 miesięcy.

Z uwagi na powyższe, zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej.

/okoliczności bezsporne, vide: wniosek-k. 1 plik II akt ubezpieczeniowych, karta przebiegu zatrudnienia-k.73 plik II akt ubez., decyzja odmowna-k.79 plik II akt ubezp./

W okresie od 03.12.1980 r. do 25.02.1992 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. w G. na stanowiskach asystenta maszynowego, IV, III, II mechanika.

Ubezpieczony był zatrudniony za pośrednictwem (...) w G. u armatora zagranicznego w systemie kontraktowym w następujących okresach:

od dnia 02.12.1987 do dnia 28.09.1988 na statku (...) jako II mechanik

od dnia 06.09.1989 do dnia 15.02.1990 na statku (...) jako starszy mechanik

W powyższym okresie ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w szczególnych warunkach na statkach żeglugi morskiej jako pracownik wpisany na listę członków załogi tych statków.

(...) Agencja (...) uiszczala na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki na ubezpieczenia społeczne na konto zbiorcze marynarzy oraz na Fundusz Pracy.

/dowód: świadectwo pracy z dn. 25.02.1992 r. – k. 35 plik II akt ubezp., zaświadczenie (...) z dnia 05.09.1994 r. – k. 39 plik II akt ubezp., zaświadczenie z dn. 08.03.2012 r. – k. 41 akt ubezp., zaświadczenie z dn. 25.01.2012 r. – k.43 plik II akt ubezp., umowy z (...) – k. 13-18 akt sprawy/

Dokonując ustaleń stanu faktycznego Sąd wziął pod uwagę dowody z dokumentów wymienione w powyższych ustaleniach stanu faktycznego, w tym w szczególności zaświadczenia o pracy w szczególnych warunkach oraz

dokumentację pochodzącą z okresu pracy kontraktowej . Żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, w związku z czym, w ocenie Sądu, nie było podstaw, aby odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie wnioskodawcy zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie niesporne było, iż ubezpieczony urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r., ukończył 60 rok życia, legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym – co najmniej 25 lat dla mężczyzn, przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach, po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach oraz rozwiązał stosunek pracy.

Istota sporu w sprawie sprowadza się do ustalenia, czy S. K. spełnia warunki do przyznania emerytury pomostowej w trybie art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r. (Dz.U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1656 ze zm.), tj.: czy udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W związku z powyższym, w niniejszej sprawie ustalenia wymagało, czy okresy zatrudnienia ubezpieczonego za pośrednictwem (...) Agencji (...) w przedziale czasu od 1987 r. do 1990 r. mogą zostać uznane za pracę w warunkach szczególnych.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. w/w ustawy prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat - udowodniony na dzień 01.01.2009 r.;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5)przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7)nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Zgodnie z art. 49 w/w ustawy prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1)po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2)spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych wymienia pod pozycją 23 prace w szczególnych warunkach , tj.: prace na statkach żeglugi morskiej.

Na potwierdzenie wykonywania pracy w warunkach szczególnych w spornych okresach ubezpieczony przedstawił zaświadczenie wydane przez (...) Agencję (...). Organ rentowy nie kwestionował faktu wykonywania przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych ale podnosił, że podmiot pośredniczący nie jest pracodawcą, wobec czego wydany przez niego dokument nie może być podstawą uznania pracy ubezpieczonego u armatorów zagranicznych jako wykonywanej w warunkach szczególnych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 marca 2009 r., sygn. IPK 194/08 podniósł, że wydanie przez pracodawcę świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie rodzi żadnych skutków materialnoprawnych. Zaświadczenie to jest jedynie dokumentem prywatnym zgodnie z art. 245 k.p.c.), wydawanym dla celów dowodowych (przede wszystkim dla celów wykazania przed organem rentowym, że pracownik nabył uprawnienia związane z pracą w szczególnych warunkach), na okoliczności w tym dokumencie potwierdzone przez pracodawcę podlegają weryfikacji zarówno w postępowaniu sądowym, jak i w postępowaniu przed organem rentowym.

W niniejszej sprawie koniecznym była analiza kwestii możliwości uwzględnienia spornych okresów

od 02.12.1987 r. do 28.09.1988 r. oraz od 06.09.1989 r. do 15.02.1990 r. do stażu pracy w szczególnych warunkach, albowiem obowiązujące przed dniem przed dniem 1 stycznia 1990 r. przepisy prawne regulujące kwestię podejmowania pracy przez obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych nie przewidywały możliwości korzystania przez pracowników polskich zatrudnionych za granicą z uprawnień w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin i w związku z tym nie było możliwości zaliczenia okresów pracy u pracodawców zagranicznych przypadających przed dniem 1 stycznia 1990 r. Dopiero przepisy ustaw z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 ze zm.) a następnie ustawy z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457 ze zm.) ustaliły, iż okres zatrudnienia obywateli polskich za granicą jest traktowany jak okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych oraz w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne oraz na Fundusz Pracy. Tryb dokonywania wpłat na Fundusz Pracy został uregulowany rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 marca 1990 r. i następnie z dnia 17 grudnia 1991 r. w sprawie trybu dokonywania wpłat na Fundusz Pracy z tytułu zatrudnienia za granicą u pracodawców zagranicznych oraz trybu uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne.

Jednakże zgodnie z treścią art. 6 ust 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS do okresów składkowych zalicza się okresy ubezpieczenia. Stosownie zaś do treści art. 6 ust. 2 pkt 1 lit d cytowanej ustawy za okresy składkowe uznaje się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. okresy zatrudnienia obywateli polskich za granicą - u pracodawców zagranicznych, jeżeli w okresie pracy za granicą były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne w Polsce. Okresy te więc stanowią równorzędne okresy ubezpieczenia - okresy składkowe i brak jakichkolwiek podstaw do ich pomijania przy ustalaniu uprawnień do świadczenia emerytalnego czy rentowego.

W świetle powyższego, brak podstaw do różnicowania sytuacji prawnej ubezpieczonych ze względu na miejsce świadczenia przez nich pracy, w szczególności biorąc pod uwagę tożsamy wymóg uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne z tytułu zatrudnienia za granicą. Powyższe także zostało jednoznacznie przesądzone w wielu orzeczeniach Sądu Najwyższego, a wyrażone w nich stanowisko Sąd w niniejszej sprawie w pełni podziela (por. m. in. wyrok z dnia 5.03.2003r., II UK 196.02, opubl. w OSNP 2004/8/144; uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 13 lutego 2002 r., III ZP 30/01, opubl. W OSNAPIUS 2002 nr 10, poz. 243). Wyraźnie w powyższych orzeczeniach wskazano, iż do wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach wlicza się okresy wykonywania za granicą u zagranicznych pracodawców prac wymienionych w stanowiących załącznik do rozporządzenia wykazach, jeżeli okresy te uznawane są za okresy składkowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 1 lub art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Okresy wykonywania za granicą pracy w szczególnych warunkach nie są uwzględniane tylko wówczas, gdy wymienione przepisy nie dają podstawy do uznania tych okresów za okresy składkowe. (por. m. in. wyrok S.N. z dnia 05 marca 2003 r. w sprawie 11 UK 196/02, publik. w OSNP 2004/8/144; uchwałę składu siedmiu sędziów S.N. z dnia 13 lutego 2002 r. w sprawie III ZP 30/01, publik. w OSNAPIUS 2002 nr 10, poz. 243).

Na względzie mieć należy również treść wyroku z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt: II UK 185/06, w której Sąd Najwyższy podał, że dla uznania okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 2 i art. 6 ust. 2 tej ustawy, nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę opłacania przez pracodawcę składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne.

Jak już wspomniano powyżej, co do okresu zatrudnienia na kontraktach zagranicznych za pośrednictwem (...) po 1 stycznia 1990 r. należy wskazać, że po tej dacie obowiązywała ustawa z dnia 29 grudnia 1989 r. o zatrudnieniu (Dz. U. Nr 75, poz. 446 ze zm.), a od 01.12.1991 r. ustawa z dnia 16 października 1991 r. o zatrudnieniu i bezrobociu (Dz. U. Nr 106, poz. 457 ze zm.) obowiązująca do 31.12.1994 r., które zawierały regulacje, z których brzmienia wprost wynikało, iż okres zatrudnienia obywateli polskich za granicą jest traktowany jako okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych oraz w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne oraz na Fundusz Pracy. Tryb dokonywania wpłat na Fundusz Pracy został uregulowany wspomnianym rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie trybu dokonywania wpłat na Fundusz Pracy z tytułu zatrudnienia za granicą u pracodawców zagranicznych oraz trybu uiszczania składek na ubezpieczenie społeczne.

W myśl przywołanych powyżej przepisów zatrudnianie obywateli polskich za granicą u pracodawców zagranicznych jest realizowane na podstawie umów zawartych przez upoważnione jednostki kierujące z obywatelami polskimi, kierowanymi przez te jednostki do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych.

Kierowanie obywateli polskich do pracy za granicą u pracodawców zagranicznych odbywa się na podstawie upoważnień udzielanych jednostkom kierującym przez Ministra Pracy i Polityki Socjalnej. Kierowanie do pracy za granicą przez jednostki kierujące odbywa się na podstawie umów zawieranych przez te jednostki z obywatelami polskimi kierowanymi do pracy za granicą. Okres zatrudnienia obywateli polskich za granicą na podstawie umów, o których mowa powyżej, jest traktowany jako okres zatrudnienia w Polsce w zakresie uprawnień pracowniczych oraz w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, o ubezpieczeniu społecznym i rodzinnym oraz świadczeniach pieniężnych z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, pod warunkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne i Fundusz Pracy. Jednostka - kierująca, która realizuje zatrudnienie na podstawie umów, jest obowiązana przekazywać na konto Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składkę na ubezpieczenie społeczne za każdą osobę skierowaną do pracy za granicą, wymierzoną od kwoty zadeklarowanej przez osobę skierowaną, nie niższej jednak od przeciętnego wynagrodzenia - w wysokości przewidzianej dla pracowników zatrudnionych w Polsce oraz na Fundusz Pracy kwotą odpowiadającą 12% przeciętnego wynagrodzenia za każdy miesiąc trwania ubezpieczenia społecznego od osoby skierowanej do pracy za granicę.

Z zaświadczenia (...) Agencji (...) wynika jednoznacznie, że agencja ta, jako upoważniona jednostka kierująca obywateli polskich do pracy za granicą, uiszczala na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych składki na ubezpieczenie społeczne i wpłaty na fundusz pracy na zasadach i w wysokości określonej obowiązującymi w tym zakresie przepisami. Fakt ten potwierdzają również umowy zawarte między ubezpieczonym a (...) Agencją (...).

Skoro ubezpieczony był kierowany do pracy za granicą przez uprawnioną do tego jednostkę, świadczył pracę drugiego mechanika i starszego mechanika w międzynarodowej żegludze morskiej, jako członek załóg statków armatorów zagranicznych, wciągnięty na listę załóg tych statków, (pracę w szczególnych warunkach wymienioną w wykazie A Działu VIII rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm) - pozycja 4., a jednocześnie w załączniku 1 do ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych - pozycja 23) oraz udowodnił opłacanie składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne i fundusz pracy, to nie powinno być sporne, że jego okresy pracy u armatorów zagranicznych były okresami wykonywania zatrudnienia w szczególnych warunkach o takim samym charakterze prawnym i o takich samych konsekwencjach w zakresie uprawnień emerytalnych, jak okresy

wykonywania pracy marynarzy u armatorów polskich. (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 2010 r. II UK 5110).

Organ rentowy kwestionuje również uprawnienie MAG do wystawiania zaświadczeń o których mowa w art. 51 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237 poz. 1656) . Zgodnie z tym przepisem prawa płatnik składek jest zobowiązany do wystawiania zaświadczeń o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3, za okresy przypadające przed dniem 1 stycznia 2009 r.

Przepis art. 2 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych stanowi, że przez użyte w tej ustawie określenie płatnik składek rozumieć należy pracodawcę, o którym mowa w art. 4 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm., nazywanej dalej ustawą systemową), oraz ubezpieczonego, o którym mowa w art. 4 pkt 2 lit. d ustawy systemowej. Zgodnie z art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej płatnikiem składek jest pracodawca - w stosunku do pracowników i osób odbywających służbę zastępczą oraz jednostka organizacyjna lub osoba fizyczna pozostająca z inną osobą fizyczną w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie tej osoby ubezpieczeniami społecznymi, w tym z tytułu przebywania na urlopie wychowawczym albo pobierania zasiłku macierzyńskiego, z wyłączeniem osób, którym zasiłek macierzyński wypłaca Zakład.

Nie ulega wątpliwości, że (...) w G. była w spornym okresie zatrudnienia ubezpieczonego, jednostką organizacyjną, która pozostawała z nim w stosunku prawnym uzasadniającym objęcie ubezpieczonego ubezpieczeniami społecznymi, a zatem jest pracodawcą w rozumieniu art. 4 pkt 2 lit. a ustawy systemowej, a co za tym idzie, wbrew stanowisku organu rentowego posiada status prawny płatnika składek w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych. W konsekwencji (...) w G. uznać należy za podmiot uprawniony do wystawiania zaświadczeń na podstawie art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych.

Taką wykładnię i zastosowanie ww. przepisów poparł Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyrokach: z dnia 11 września 2012r. sygn. akt III AUa 424/12 oraz z dnia 26 września 2012r., sygn. akt HI AUa470/12.

Nie ulega wątpliwości, że w spornym okresie ubezpieczony wykonywał prace na statkach morskich, a zatem świadczył pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w poz. 23 „Prace na statkach żeglugi morskiej” wykazu prac w szczególnych warunkach, stanowiącego załącznik nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych, a zatem pracę- tą uznać należy za pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

W związku z powyższym, Sąd Okręgowy uznał, że w spornych okresach pracy ubezpieczonego za pośrednictwem (...) Agencji (...) ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na względzie, należało uznać, iż wnioskodawca udowodnił okoliczność sporną w postaci przepracowania wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych, wobec czego Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w zw. z art. 129 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku z przywołanymi wyżej przepisami, w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury pomostowej od daty złożenia wniosku.

SSO Elżbieta Trybulec Czernek